

I Landstinget tog *Nielsen-Man* (V.) Afstand fra den i Folketinget indføjede Bestemmelse, hvorefter Ikke-Landmænd ikke uden Tilladelse kan erhverve Landbrugsejendomme. Han ansaa dette for saa betænkeligt, at han vilde afholde sig fra at stemme.

Lovforslaget vedtoges i Folketinget enstemmigt med 95 Stemmer, idet 2 Medlemmer hverken stemte for eller imod.

I Landstinget skete Vedtagelsen ligeledes uden Modstemmer med 54 Stemmer.

---

56. Lov om Forlængelse af Gældsbegrænsningsloven. (Indenrigsminister *Knud Kristensen*). [A. Sp. 2603. — C. Sp. 21 og 39].

Fremsat i *Folketinget* $16/10$ (F. Sp. 75). 1. Beh. $21/10$ (F. Sp. 84). Partiernes Ordførere: Jensen (Horsebæk), Laurits Pedersen, Skjerbæk og Bertel Dahlgaard. 2. Beh. $22/10$ (F. Sp. 94). 3. Beh. $22/10$ (F. Sp. 100). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $28/10$ (L. Sp. 124). Partiernes Ordførere: Ingeborg Hansen, Rahbek, Axel B. Lange og Oluf Johansen. 2. Beh. $28/10$ (L. Sp. 129). 3. Beh. $28/10$ (L. Sp. 130). *Loven stadfæstet 31. Oktober 1942.* (Lov-Tid. Nr. 434). Traadt i Kraft 1. November 1942.

Da Loven af 2. August 1940 med senere Ændringer om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom i Sommeren 1942 fik sin Gyldighedstid forlænget, var det oprindeligt foreslaaet, at Forlængelsen skulde gælde for et Aar. I Folketingets Udvalg om Sagen enedes man imidlertid om at begrænse Forlængelsen til kun at gælde i 4 Maaneder, til 31. Oktober 1942, idet Udvalget fandt, at Spørgsmaalet om unge Landmænds Vanskeligheder ved at komme i Besiddelse af Jord burde optages til Behandling i dets Helhed (Aarvog 1941—42, Side 206). Spørgsmaalet blev ogsaa gjort til Genstand for Overvejelser, men uden at disse havde ført til et Resultat, da Tidspunktet for Lovens Udløb paa ny nærmede sig. Indenrigsministeren fremsatte derfor et Lovforslag, hvorefter Loven skulde have fortsat Gyldighed *indtil 30. Juni 1943*, dog stadig saaledes, at den naar som helst skulde kunne ophæves ved kongelig Anordning, og dette